Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

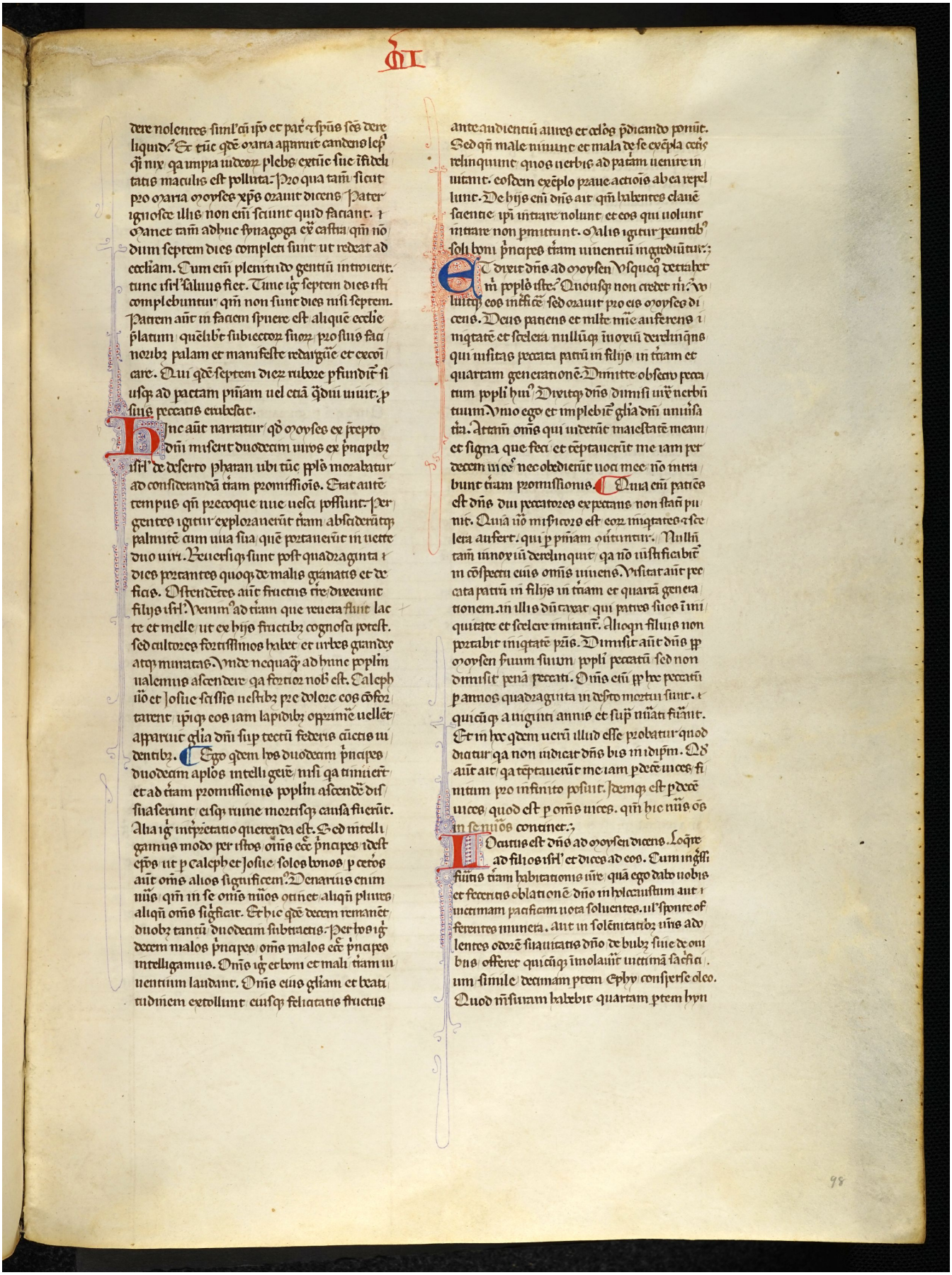

dere nolentes simul cum ipo et pat et spūs ses dere liquit. Et tūc qdē oania apparuit candida lep qi nix qa impia uidetur plebs extūc sue ifidelitatis maculis est polluta. Pro qua tamē sicut pro oania moyses xpūs orauit dicens Pater ignosce illis non enim sciunt quid faciant. Et oauet tamē adhuc synagoga eē castra qm nō dum septem dies completi sunt ut redeat ad ecclesiam. Cum enim plenitudo gentiū introierit tunc israel saluus fiet. Tunc ig septem dies isti complebuntur qm non sunt dies nisi septem. Patiem aūt in faciem spuere est aliquē ecclie platum quēlibet subiectos suos pro suis facinoribus palam et manifeste redarguēe et execōicare. Qui qdē septem diez rubore pfundit si usq ad pactam pniam uel etā qdm uiuit. p suis peccatis erubescat.

Hinc aūt narratur qd moyses ex iprepto dni misit duodecim uiros ex pnapib israel de deserto pharan ubi tūc pplo morabatur ad considerandā tiam promissionis. Erat autē tempus qm precoque nuc uesci possunt. Pergentes igitur exploraueruūt tiam absederūtq palmitē cum uua sua quē portauerūt in ueste duo uiri. Reuersiq sunt post quadraginta dies portantes quoq de malis granatis et de ficus. Ostendētes aūt fructus tre diuerunt filijs israel. Verum ad tiam que reuera fluit lacte et melle ut ex hijs fructib cognosci potest. sed cultores fortissimos habet et urbes grandes atq munitas. Vnde nequaq ad hunc pplm ualemus ascendere qa fortior nob est. Caleph uō et Josue filius nestib pre dolore cos cōfortarent ipiq cos iam lapidib oppnmē uellēt apparuit glia dni sup tectū federis cūctis uidentib. Ego qdem hos duodecim pnapes duodecim aplos intelligere nisi qa timuerūt et ad tiam promissionis pplm ascendē dissuaserunt eisq ruine mortisq causa fuerūt. Alia ig interpretatio querenda est. Sed intelligamus modo per istos omnes ecē pnapes idest epos ut p caleph et Josue solos bonos p ceros aūt omnes alios significem. Denarius enim nūs qm in se omnes nūos continet aliqn plures aliqn omnes sigficat. Et hic qdē decem remanēt duob tantū duodecim subtractis. Per hos ig decem malos pnapes omnes malos ecē pnapes intelligamus. Omnes ig et bonos et malos tiam uiuentium laudant. Omnes eius gliam et terrenidiem extollunt eiusq felicitatis fructus ante audientiū aures et oculos pdicando ponūt. Sed qm male uiuunt et mala de se exēpla ceteris relinquunt quos uerbis ad patriam uenire inuitant. eosdem exēplo prauae actionis ab ea repellunt. De hijs enim dnus ait qm habentes clauē scientie ipi intrare nolunt et eos qui uolunt intrare non pmittunt. Malis igitur peccatib soli boni pnapes tiam uiuentiū ingrediūtur.

Et dixit dnus ad moysen Vsquq detrahet m̄ pplo iste. Quousq non credet m̄. Vulitq eos interficē sed orauit pro eis moyses dicens. Deus patiens et multe mie auferens iniqtatē et scelera nullūq iuoriū derelinqns qui infitis peccata patrū in filijs in tiam et quartam generationē. Dimitte obsecro peccatum popli hui. Dixitq dnus dimisi uē uerbū tuum. Vmo ego et implebitē glia dni uniuersa tia. Ceratn omnes qui uiderūt maiestatē meam et signa que feci et tēptauerūt me iam per decem uices nec obedierūt uoci mee nō intrabunt tiam promissionis. Quia cū patiēs est dnus dni peccatores expectans non statim punit. Quia nō mirificus est eos iniqtates et scelera aufert. qui p pniam oūtuntur. Nullū tamē innocuū derelinquit qa nō iustificabitē in cōspectu eius omnis uiuens. Visitat aūt peccata patrū in filijs in tiam et quartā generationem. an ullis dūtaxat qui patres suos imiquitate et scelere imitantē. Aliqn filius non portabit iniqtatē pris. Dimisit aūt dnus pp moysen suum popli peccatū sed non dimisit pnā peccati. Dnus enim pp hc peccatū p annos quadraginta in deserto mortui sunt. et quicūq a uiginti annis et supē nūan fuerūt. Et in hc qdem uerū illud esse probatur quod dicitur qa non iudicat dnus bis in idipm. Qd aūt ait qa tēptauerūt me iam pdcē uices finitum pro infinito posuit. Idemq est pdcē uices quod est p omnes uices. qm hic nūs os in se nūos continet.

Iocutus est dnus ad moysen dicens. Loqre ad filios israel et dices ad eos. Cum ingressi fuēris tiam habitationis uē quā ego dabo uobis et feceris oblationē dno in holocaustum aut in uerimam pacificam uota solueētes. ul sponte offerentes munera. aut in solēnitatib uēs adolentes odorē suauitatis dno de bubz sue de ouibus offeret quicūq immolauē uerimā sacrificium simile decimam ptem Epha conspersē oleo. Quod nūsuam habebit quartam ptem hyn